

ЯК ЛУЦЬК
ЗАРОБЛЯВ
І ВИТРАЧАВ
ГРОШІ У
2013 РОЦІ **стор. 7**

Х

ВИДАННЯ ВІЛЬНИХ ЖУРНАЛІСТІВ

Хроніки ЛЮБАРТА
№3 (166) • 6 лютого 2014 року

Хроніки ЛЮБАРТА

ЦІНА **1** грн

• НОВИНИ • ПОЛІТИКА • ІНТЕРВ'Ю • КОМЕНТАРІ • ФАКТИ • КОМУНАЛКА • СПОРТ • ЗІРКИ • НОВИНИ • ПОЛІТИКА • ІНТЕРВ'Ю • КОМЕНТАРІ • ФАКТИ • КОМУНАЛКА • СПОРТ • ЗІРКИ •

КОВЕЛЬСЬКУ БОРОДУ ЗМІНИЛИ НА МАХАЧКАЛИНСЬКІ ВУСА

ГОЛОВОЮ ВОЛИНСЬКОЇ ОДА ЗАМІСТЬ БОРИСА КЛІМЧУКА ПРИЗНАЧЕНО ОЛЕКСАНДРА БАШКАЛЕНКА

Президент України Віктор Янукович 5 лютого звільнив голову Волинської облдержадміністрації Бориса Клімчука. Тепер в області головний – Олександр Башкаленко.

Губернатор був на посаді з 26 березня 2010 року. А 26 квітня 2010 року його першим заступником призначили голову Партії регіонів на Волині Олександра Башкаленка. 24 січня 2014 року під час мітингу під стінами ОДА Клімчук написав заяву про звільнення, Башкаленко від таких заяв тоді утримався. Відомо, що Олександр Башкаленко не був креатурою Бориса Клімчука.

Х ДОВІДКА

Борис Клімчук народився 18 березня 1951 року в с. Волошки Ковельського району Волинської області

Олександр Башкаленко народився 16 травня 1961 року в м. Махачкалі Російської Федерації

Х КОМУНАЛКА

МІСЦЕ ДЛЯ ЛУЦЬКОГО НЕПОТРЕБУ

Міське сміттєзвалище, що біля села Брища за десяток кілометрів від Луцька, цьогоріч візьмуться розширювати. І навіть обіцяють збудувати сміттесортувальний комплекс.

Щодня із Луцька вивозять до двох метрів кубічних сміття. За рік – близько 580 метрів кубічних, тобто тисячу тонн. Увесь цей непотріб потрапляє на єдине міське сміттєзвалище у Брище, яке діє вже зо три десятки років. **стор. 8**

Х ІНТЕРВ'Ю

АНДРІЙ МОРЕНЧУК: «З ЙОЛКИ ВСЕ ПОЧАЛОСЯ І ЙОЛКОЮ ВСЕ ДЛЯ ЯНУКОВИЧА ЗАКІНЧУЄТЬСЯ»

Луцький науковець Андрій Моренчук переконує: те, що на Україну чекає нова революція, він усвідомив ще у 2010 році. Нині ж узявся пояснювати всім, чому теперішня влада приречена, а на країну чекає успіх. Зізнається: на Майдан до Києва потрапити не мав змоги, утім відчуває свою відповідальність як вчителя і громадянина. Тому й записує відеозвернення і публікує їх в інтернеті, пояснюючи людям, чого слід чекати від революційних подій. **стор. 10**

Х ДЕПУТАТСЬКА «КОЛЮЧКА»

«ВІДМІННИКИ» І «ПРОГУЛЬНИКИ» ЛУЦЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

Чи не у кожній школі свого часу була традиція: у шкільній газеті вивішували імена учнів-прогульників, порушників дисципліни. А ще у школі казали: навчання – це теж робота, це обов'язок. І хоча за неї грошей не платять, втім виконувати її треба сумлінно і відповідально. У Луцькій міській раді депутати не отримують зарплати. Погляньмо, як депутати відвідували сесійні засідання та засідання профільних комісій у 2013 році. **стор. 4**

✕ ВАЛЮТА
ГРИВНЯ ПАДАЄ

За матеріалами «Економічної правди» курс гривні на міжбанківському валютному ринку після зниження 4 лютого на 14 копійок 5 лютого знизився на 18 копійок до 9,02 гривні за долар.

Торги на міжбанку 5 лютого відкрилися в діапазоні 8,84-8,89 UAH/USD, а до кінця торгів зупинилися на позначці 8,94-9,04 UAH/USD.

Більшість угод, за оцінками учасників ринку, було здійснено за курсом, близьким до 9,02 UAH/USD.

Національний банк заявив про намір продавати долари по 8,70 UAH/USD. З початку 2014 року курс гривні на міжбанку знизився на 9,03% з 8,2730 UAH/USD до 9,02 UAH/USD.

У зв'язку зі зміною курсу, з кінця минулого тижня в середньому по Україні пальне на АЗС подорожало на 10-20 копійок за літр. Таким чином ринок відреагував на девальвацію гривні та проблеми з імпортом.

Натомість в. о. прем'єра Сергій Арбузов заявив, що в Україні немає економічних причин для падіння нацвалюти та рейтингів країни, а це відбувається через політичну нестабільність.

✕ ПОСЛУГА

ЗАКОРДОННІ ПАСПОРТИ
ВИДАВАТИМУТЬ ЧЕРЕЗ
ЦНАП

Анна РОСТОВА

Незабаром закордонні паспорти для лучан почнуть видавати через Центр надання адміністративних послуг, що на вулиці Лесі Українки.

Про це 30 січня під час засідання виконавчого комітету повідомила директор ЦНАПу Лариса Карп'як.

Вона зазначила, що Центр уже видає паспорти громадян України. Загалом їх видали понад тисячу. Нині ЦНАП шукає приміщення для архівосховища, щоб зберігати паспорти. У перспективі, зі слів Карп'як, через Центр будуть видавати і свідоцтво про народження чи смерть людини, приймати заяви для реєстрації шлюбу.

«У нас є плани запровадити послугу реєстрації транспортного засобу. За кордоном така послуга є. Ці кошти мали би надходити до міського бюджету. Те саме стосується видачі прав водія. У Німеччині такі послуги надають лише у міській раді», – зазначає Карп'як.

✕ РЕПРЕСІЇ

ЧЕРЕЗ ТЕЛЕФОННУ ПОГРОЗУ
РЕГІОНАЛЦІ МІЛІЦІЯ ДОПИТУЄ ПОНАД
СОТНЮ АКТИВІСТІВ ЄВРОМАЙДАНУ

Ірина КАЧАН

У волинській міліції своєрідне ноу-хау: аби з'ясувати, хто погрожував матері депутатки-регіоналки по телефону, правоохоронці викликають на допити понад сотню людей у якості свідків, які є прихильниками Євромайдану. Ідеться про депутата Волинської обласної ради Надію Григолу з Маневичів.

Це триває вже другий тиждень. Повістки про виклик на допит станом на 5 лютого отримали близько 70 людей, серед яких і неповнолітні. Загалом правоохоронці планують допитати щонайменше 120 активістів.

Аби висловити свій протест проти намагання закрити рота євромайданівцям, 3 лютого під стінами обласного управління міліції у Луцьку зібралось понад дві сотні людей. Активісти, яких кличуть на допити люди в погонах, спершу заклеїли собі роти,

а потім демонстративно зняли і приклеїли наліпки на стіні міліцейської будівлі.

– Таким чином ми намагалися донести до міліції, щоб на нас не тиснули, а навпаки – співпрацювали з нами. Бо робота правоохоронних органів – охороняти нас, а не працювати проти народу, – пояснила громадська активістка Марія Доманська.

За словами голови громадської організації «Національний Альянс» Майї Москвич, більшість із цих так званих свідків – члени очолюваного нею молодіжного націоналістичного об'єднання.

– У нас є всі підстави стверджувати, що викликають на допити тих людей, які є активістами Євромайдану, виявили активну громадянську позицію або є націоналістами, – переконує Майя Москвич. – Завдання міліції – встановити мережу, анкетні дані, субординацію в нашій організації і серед людей, які опікуються Євромайданом. І в такий спосіб чинити тиск. Можливо, за командою зверху закрити людей або ж когось зі свідків перекваліфікувати у підозрюваних. Але ми співчуваємо тим працівникам міліції, яких змусили взятися за таку ганебну справу.

На думку депутата Луцької міськради, адвоката Андрія Осіпова, такі дії правоохоронців можна впевнено кваліфікувати як зловживання службовим становищем.

– Коли надходить погроза телефоном, міліціонер має витребувати з телефонної компанії дані про дзвінок і з'ясувати коло причетних. Встановити злочинця можна було б за 10 хвилин, якби цього справді хотіли. Натомість міліція використовує сталінські методи, викликаючи на допити осіб, які причетні до Євромайдану.

✕ БОЙКОТ

«ОБЕРЕЖНО! ВЛАСНИК – РЕГІОНАЛ!»

ВолиньPost

Луцькі євромайданівці в рамках всеукраїнської кампанії бойкоту бізнесу регіоналів 5 лютого навідалися до закладів, що належать членам Партії регіонів. Біля кожного закладу розливали червону фарбу, мовляв, у цієї партії «руки в крові».

У організаторів своєрідної екскурсії виникли проблеми з правоохоронцями, які наголошували, що активісти не мають права розклеювати листівки, маючи на увазі наліпки із закликом «Обережно! Власник – регіонал». За такі дії, мовляв, передбачено штраф від 340 до 620 гривень.

✕ БЛАГОУСТРІЙ

НОВІ ЗУПИНКИ ЛУЦЬКА
КОШТУЮТЬ ПО
16 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ

Анна РОСТОВА

Нові зупинки громадського транспорту обійшлися міському бюджету в 300 тисяч гривень.

Про це 5 лютого під час засідання виконавчого комітету повідомив заступник луцького міського голови Тарас Яковлев.

Таких павільйонів збудували 18 по місту. Їх почали встановлювати у червні 2013 року.

«Завершено й обладнання GPS-навігацією та роботи зі встановлення системи озвучення для пасажирів», – додав Тарас Яковлев.

Загалом у міській раді хочуть розробити програму розвитку зупинок громадського транспорту.

Впродовж 2013 року тролейбусами міста скористалося 16,9 млн громадян. У місті курсує 262 сертифіковані автобуси та 41 тролейбус.

✕ ТО ХТО ПАЛІЙ?

ГУЧНІ АВТОПІДПАЛИ ЛУЦЬКА ЗАЛИШАЮТЬСЯ НЕРОЗКРИТИМИ

Тетяна ГРИШИНА

У 2013 році Луцьк сколихнула серія підпалів автомобілів відомих бізнесменів та депутатів Луцької міської ради. Автомобіль «Toyota Camry», що належить ТзОВ «Західноукраїнська Бізнес-Ліга», яким їздив депутат Луцькради Андрій Козюра, згорів 3 січня. 23 січня підпалили авто «Toyota RAW4», який належить бізнесмену Сергію Булі. А 25 березня підпалили авто «Honda Accord» депутата Сергія Григоренка.

Окрім цього, у Володимирі-Волинському 11 січня підпалили автівку, що була у користуванні бізнесмена Сергія Ковальчука. Єдиною справою, у якій знайшли винних, поки що залишається справа про підпал саме машини бізнесмена Ковальчука. Відомо, що злочин вчинили чотири чоловіки. Двом зловмисникам присудили 5 та 6 років позбавлення волі. Ще двом суд встановив іспитові терміни.

Станом на 15 січня залишається незакритим провадження щодо підпалу автомобіля бізнесмена Сергія Булі. Поки що триває досудове розсліду-

сама загорілася. Каже, що за певною інформацією, до автівки було прикріплено предмет, який, можливо, і спричинив загорання.

«Я їздив цілий день. Машина справна, йде іскра, паливний насос працює. І тут я вимикаю повністю авто, витягаю ключ, ставлю на сигналізацію, вона не горить. Йду пити чай – і машина починає горіти. Я все-таки думаю, що це підпал, хоча не маю для цього доказів», – каже депутат.

Як пояснив Сергій Григоренко, справу якого закрили ще 26 березня 2013 року, він сам став ініціатором припинення розслідування, оскільки хотів отримати страхову компенсацію. На час слідства отримати гроші неможливо, а воно могло би тривати ще не один місяць. Втім каже, що його машину підпалили.

«Я повідомив, хто міг бути замовником і хто навіть міг бути організатором, максимально сприяв слідству, розповідав усі обставини. Але розуміючи, що це може тягнутися місяцями, я написав заяву, аби закрити провадження. Але лише заради страховки», – каже Григоренко.

Депутат додає, що такі результати розслідування гучних справ підпалів автомобілів вважає ознакою непрофесійності міліції.

вання, а встановити особи підозрюваних не вдалося. Сергій Булі підтверджує, що експертиза довела: автомобіль справді підпалили. Разом з тим бізнесмен каже, що незважаючи на те, що він чітко назвав ім'я підозрюваного, протягом року нових звісток щодо його справи з міліції не надходило.

Щодо підпалу автомобілів Сергія Григоренка та Андрія Козюра, то кримінальні провадження за цими фактами було закрито у зв'язку з тим, що «встановлено відсутність у діянні складу кримінального правопорушення».

Андрій Козюра про закриття кримінального провадження не знав, хоча відповідне рішення ухвалили ще 18 вересня 2013 року. Імовірно, закриття пов'язано з тим, що дві експертизи не підтвердили факт підпалу, а фігурувала версія самозагорання автомобіля.

«Жодних документів про наслідки я не отримав. Востаннє з приводу мого підпалу проводили додаткову експертизу ще влітку. Вони сказали, що самозапалювання», – зазначив Андрій Козюра.

Незважаючи на експертизи, депутат не вірить, що машина

✕ МЕРТВА ЕПОХА

У МАНЕВИЧАХ – ПРОТИ ЛЕНІНА, А У ЛУЦЬКУ – ПІДПІЛЬНИЙ СТАЛІН

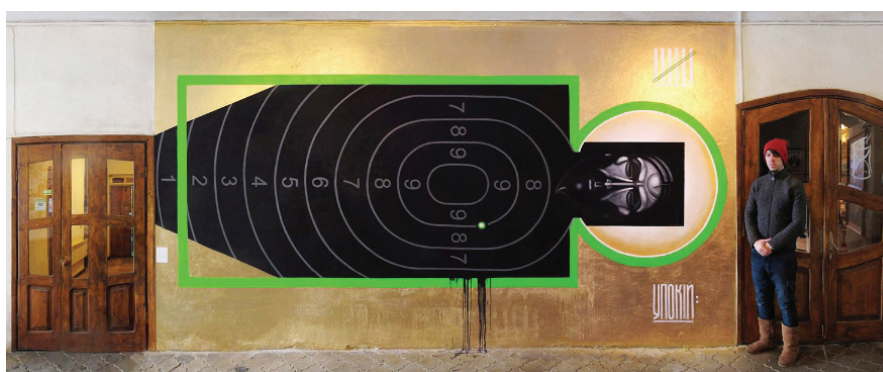
Депутати Маневицької районної ради звернулися до селищної ради райцентру з проханням знести пам'ятник Володимиру Леніну. Таке рішення депутати ухвалили 3 лютого під час позачергової сесії.

Сесія Маневицької райради зібралася з ініціативи Партії регіонів задля того, щоб ухвалити бюджет на 2014 рік. Однак цього депутати так і не зробили. Водночас вони майже одногосно підтримали запит до Маневицької селищної ради щодо знесення пам'ятника Леніну.

Натомість на початку лютого луцькі комунасти у своєму офісі встановили 100-кілограмовий пам'ятник Йосипу Сталіну з нагоди 70-річчя визволення Луцька і прориву блокади Ленінграда.

✕ ART

ХУДОЖНИК З ЛУЦЬКА ВШАНУВАВ У ТВОРЧОСТІ ПОСТРАЖДАЛИХ НА МАЙДАНІ

Луцький художник та іконописець Сергій Радкевич присвятив свою нову роботу постраждалим на Євромайдані. Розпис на сакральну тематику має назву «Упокой», розміщений він у львівській галереї «Дзига». Створено малюнок наприкінці січня, повідомив сайт «Афіша».

Художник називає свої роботи публікартом і вважає, що його обов'язок – допомогти людям замислитися над духовними питаннями. Він зображував Христа на покинутому заводі й на скелях, розписував занедбані сільські будинки образами

евангелістів, малював Євхаристію та інші християнські сюжети. У 2011 році Сергій Радкевич отримав спеціальну премію «PinchukArtCentre».

«Це робота, в якій я підтримую протест проти спрямованої і навмисної агресії стосовно людського тіла, абсурдності використання людини як цілі у військових навчаннях. Будучи неживою, ця агресія несе в собі знак живого суб'єкта і перетворюється на реальні жертви. Робота в пам'ять про тих, хто постраждав від свідомого насильства», – коментує митець.

✕ ІНІЦІАТИВА

НА ПАМ'ЯТНИК СТЕПАНУ БАНДЕРІ ПРОСИТИМУТЬ ГРОШІ В МІСЬКІЙ КАЗНІ

Анна РОСТОВА

З бюджету 2014 року планують виділити 300 тисяч гривень для спорудження пам'ятника Степану Бандері.

Як відомо, пам'ятник рішенням Луцької міської ради мають встановити на проспекті Соборності біля РАЦСу. Роботи вже почалися. З ініціативою виділити кошти з бюджету виступила фракція «Свободи» в раді.

Таку пропозицію 4 лютого розглядала постійна депутатська комісія Луцькради з питань бюджету.

Загалом на пам'ятник потрібно ще близько мільйона гривень. Гроші планують перекинути з фінансування робіт у міській клінічній лікарні, обладнання для Будинку культури в мікрорайоні Вересневе, співфінансування проекту закупівлі нових тролейбусів.

«300 тисяч коштує формування моделі, її виготовлення. А решта грошей піде на відлиття фігури», – зазначив депутат Богдан Шиба.

✕ ЗАМІЖ

ЛУЧАНКИ ОХОЧЕ ВИХОДЯТЬ ЗА ІНОЗЕМЦІВ

У 2013 році 66 лучанок вийшли заміж за іноземців. Як пише «Волинський інформаційний портал», 28 таких шлюбів укладено із громадянами СНД. А вже цьогоріч дружинами іноземців встигли стати щість лучанок.

«Світ меншає, вужчає, люди їздять за кордон. Через те багато знайомляться. А іноземці люблять наших дівчат», – пояснила головний спеціаліст відділу державної реєстрації актів цивільного стану реєстраційної служби Луцького міського відділу юстиції Надія Данильчук.

Разом із тим, дуже рідко трапляються випадки, що іноземки спокуються на наших чоловіків.

✕ КАДРИ

СБУ НА ВОЛИНІ МАЄ НОВОГО КЕРІВНИКА

У волинському управлінні Служби безпеки України змінилося керівництво. На місце Володимира Мельниковича призначено Юрія Гетала. Відповідні укази про звільнення та призначення 5 лютого підписав президент Віктор Янукович.

Як відомо, Володимир Мельникович очолював СБУ на Волині з березня 2010 року. Юрій Гетало до свого призначення на Волинь обіймав посаду заступника начальника управління СБУ у Чернігівській області.

Крім того, президент змінив очільників СБУ у Львівській, Черкаській та Полтавській областях.

Х ДЕПУТАТСЬКА «КОЛЮЧКА»

«ВІДМІННИКИ» І «ПРОГУЛЬНИКИ» ЛУЦЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

Тетяна ГРИШИНА

Чи не у кожній школі свого часу була традиція: у шкільній газеті вивішували імена учнів-прогульників, порушників дисципліни та тих, хто забуває змінне взуття до школи. Пам'ятаю, герої таких «газет-колючок» часто сміялися, бачачи своє ім'я серед порушників, хтось замальовував його маркером, а деякі навіть пишалися цим, бо бути «поганим хлопцем» тоді було модно.

А ще у школі казали: навчання – це теж робота, це обов'язок. І хоча за неї грошей не платять, втім виконувати її треба сумлінно і відповідально. Бо вся держава працює для того, аби діти мали безплатну освіту.

У Луцькій міській раді депутати не отримують зарплати. Втім для того, аби вони отримали статус депутата та почесне право представляти інтереси громади, працює все місто. Спочатку – щоб профінансувати вибори, потім – щоб забезпечити оплату роботи секретаріату, техніки та, зрештою, навіть купівлю паперу.

Робота депутата полягає в тому, аби виконувати свою передвиборчу програму, періодично зустрічатися з виборцями, напрацьовувати проекти рішень та, звісно, відвідувати профільні комісії й засідання сесій міської ради.

В ідеалі, виконанням саме цих параметрів, а не партійною приналежністю, щирістю посмішки та щедрістю в подарунках мав би керуватися виборець, думаючи над ім'ям свого фаворита. Не за горами – 2015-й, рік виборів. Погляньмо, як депутати Луцької міської ради відвідували сесійні засідання та засідання профільних комісій у 2013 році.

За інформацією, яку надав секретаріат Луцької міської ради, у 2013 році відбулося 15 сесій у 27 пленарних засідань. Тобто 27 днів на рік депутатам довелося перебувати у сесійній залі, ухвалюючи рішення. Окрім цього, було 166 засідань постійних комісій. Таких у міській раді – 10.

Віталій КВАРЦЯНИЙ
(позафракційний) – 44% пропущених пленарних засідань

Валерій БОНДАРУК
(ВО «Батьківщина») – 40% пропущених пленарних засідань

Юрій КОРОЛЬЧУК
(ВО «Батьківщина») – 37% пропущених пленарних засідань

Ірина КОМЛИК
(Партія регіонів) – 48% пропущених пленарних засідань

Олена ГОЛЕВА
(Європейська партія України) – 44% пропущених пленарних засідань

Олександр ПИЛИПОВИЧ
(ВО «Батьківщина») – 40% пропущених пленарних засідань

Юрій МИШКО
(ВО «Батьківщина») – 33% пропущених пленарних засідань

ГУМАНІТАРІЙ, ТУРИСТИ Й МЕДИКИ

Найменш чисельна, у складі двох депутатів Анатолія Пархом'юка та Аскольда Пекарського, комісія з питань освіти, науки, культури та мови засідала у 2013 році 10 разів. До травня 2013 року до її складу входив ще депутат Анатолій Бірюков, втім він забажав перейти до складу бюджетної комісії, а у вересні 2013-го перейшов у регламентну. Загалом, мандруючи комісіями, він пропустив 8 з 23 засідань різних комісій за рік.

А до вересня 2013 року в комісії був і Віталій Кварцянний, втім на жодне з засідань не з'явився. Якби не тренер ФК «Волинь», комісію можна було б назвати найдисциплінованішою, оскільки всі десять разів вона збиралася у повному складі.

До слова, у вересні 2013-го Кварцяного перевели у регламентну комісію. Він відвідав лише одне з десяти засідань.

Комісія з питань соцзахисту,

охорони здоров'я, материнства та дитинства збиралася 10 разів. Депутати Ганна Кравчук, Тетяна Дементьєва, Степан Цимбалюк відвідали усі засідання. На двох не було депутата Любові Серби.

Голова комісії з питань міжнародного співробітництва, інформаційної політики, молоді, спорту та туризму Павло Данильчук та її член Тарас Бас жодне з 11 засідань не пропустили. Микола Дендіберін не прийшов один раз, а Наталія Бунда, яка водночас очолює управління розвитку туризму міської ради, не з'явилася чотири рази, а це майже половина засідань комісії.

ЗЕМЕЛЬНИКИ, АРХІТЕКТОРИ І КОМУНАЛЬНИКИ

Комісія з питань комунального майна та приватизації засідала 11 разів. Похизуватися стабільним відвідуванням може депутат Олександр Плісецький: у нього жодного пропуску. Артур Василевський пропустив засідання один раз, голова

комісії Олександр Пилипович двічі, Ірина Комлик тричі, а Юрій Мишко не з'явився на п'ять засідань.

Понад половину засідань комісії з питань ЖКГ, екології, транспорту та енергозбереження пропустила Олена Голева. Її не було на десяти засіданнях з 16. Два рази був відсутній Василь Гриб, тричі не з'явився Сергій Сівак, шість разів пропустив засідання Рустам Дячук, а голова комісії Роман Бондарук не прогавив жодного.

Не може похвалитися дисциплінованістю комісія з питань генпланування, будівництва, архітектури та благоустрою. Її голова Олександр Семенюк пропустив одне з 15 засідань, Сергій Волик – два, Андрій Разумовський – чотири, Іван Смоленг – п'ять, а Микола Яручик не був на засіданнях тричі.

БІЗНЕСМЕНИ, ФІНАНСИ І ПРАВНИКИ

Голова комісії з питань торгівлі, послуг та розвитку підпри-

ємництва Юрій Вега приходив на всі 12 засідань комісії. Втім його колеги такою дисциплінованістю не вирізнялися. Петро Савчук має два пропуски, Роман Романюк та Володимир Самуляк по чотири, а Катерина Мельник (в дівоцтві Приступа) – шість пропусків.

Найчастіше протягом року засідала комісія з питань дотримання прав людини, законності, боротьби зі злочинністю, депутатської діяльності, етики та регламенту. Депутати сходилися 32 рази. Олександр Магеровський не прийшов на засідання комісії 8 разів, Андрій Осіпов – двічі, а Ігор Поліщук та Богдан Шиба мають по одному пропуску.

Чимало «прогульників» у земельній комісії, яка збиралася 24 рази. Голова комісії Володимир Никитюк не прийшов лише один раз, Андрій Козюра – тричі, Євгеній Ткачук – чотири рази, Руслан Ніколайчук – вісім, а Валерій Бондарук не з'явився на 11 засіданнях.

Не вирізняються дисциплінованістю депутати з комісії з питань бюджету та фінансів. Олег Чернецький, який головує в комісії, та депутат Андрій Буй пропустили по одному засіданню. Сергій Григоренко не був на трьох засіданнях, Іван Корчук – на трьох, 9 засідань пропустив Олександр Пиза, Антон Сосновський – 10, а Юрій Корольчук – 15.

СЕСІЙНІ ЗУСТРІЧІ

Щодо сесій Луцької міської ради, то таких у 2013 році було 15. Загалом – 27 пленарних засідань. Не пропустили жодного депутата Юрій Вега (ВО «Свобода»), Богдан Шиба (ВО «Батьківщина»), Аскольд Пекарський (ВО «Батьківщина»), Степан Цимбалюк (ВО «Батьківщина») та новообраний Ігор Поліщук (позафракційний).

Понад десять засідань пропустили депутати від ВО «Батьківщина» Юрій Корольчук, Юрій Мишко (по 10 пленарних), Олександр Пилипович, Валерій Бондарук (по 11 пленарних), позафракційний Віталій Кварцянний, представниця фракції «Європейська партія України» Олена Голева (по 12 пленарних) та член фракції Партії регіонів Ірина Комлик, яка пропустила 13 засідань.

«ВІЙ»: ГОГОЛЮ Й НЕ СНИЛОСЯ

Режисер: Олег Степченко
Рік випуску: 2013
Бюджет: 26 000 000 млн дол.

Тетяна ГРИШИНА

Перед тим як переглянути стрічку, яка вже викликала неоднозначну реакцію кіноманів, варто усвідомити кілька ключових моментів. Без цього враження від кіно буде вкрай негативним. Особливо це стосується того старшого і досвідченого глядача, якому якорем у пам'яті засіли радянські екранізації та який класиків літератури у школі вивчав добросовісно і вдумливо, а не за хрестоматіями, з перекладом та допомогою глобальної павутини.

Отож, застереження перше. Якщо ви налаштувалися знайти в кіно справжнього класичного літературного Гоголя – ваші сподівання марні. Хоча, звісно, Гоголь тут присутній, особливо його неповторний колоритний гумор, який часто рятує від надміру жажливих фантастичних сцен. Саме завдяки цьому гумору бісівщина у фільмі сприймається не так лячно, а образи героїв яскраві та колоритні.

Застереження друге: намагайтеся забути, абстрагуватися від того, що це кіно російське для слов'ян про слов'ян. Створюється враження, що цей фільм орієнтовано аж ніяк не на слов'янський ринок, який цінує лі-

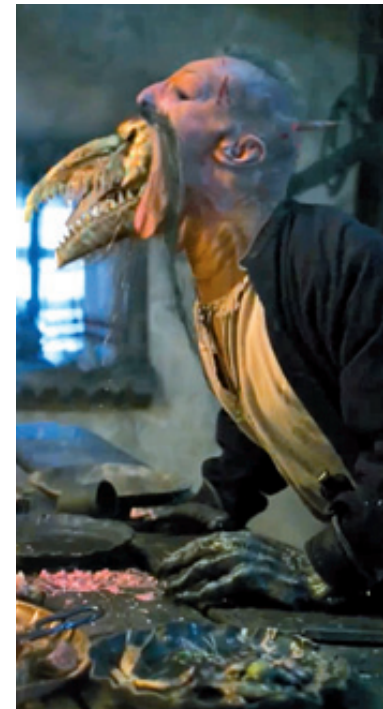
тературного класика, не для своїх, а спроектований на західного глядача, який отримає в чомусь спрощені, в чомусь гіперболізовані, а в чомусь правдиві та в такому випадку малозрозумілі образи героїв.

Попередження третє. Налаштуйтеся на те, що від класичного твору тут залишилося мало що. Та й режисер завбачливо попереджає: фільм знято за мотивами повісті, але аж ніяк не є

екранізацією знаменитого «Вія». Стрічка казкова і фантазійна: про добро і зло, любов та жорстокість, самопожертву та егоїзм.

Вводиться абсолютно новий герой – науковець Джонатан Грін, який здійснює експедицію з Європи на Схід. Він блукає та натрапляє на містичний хутір, де відбуваються бісівські історії. Герой – світило науки і уособлення скептицизму – протиставляється сліпій вірі й страху перед невідомим. Але і він, атеїст, у кінці вже ж визнає: вища сила існує.

КІНОМЕНЮ ВІД ГУРМАНА

Сергій МАРТИНЮК

«ГІГАНТИК»

(США, 2008)

Режисер Метт Аселтон

Після майже культової 500-денної Саммер Зої Дешанель мені цікава будь-де: як у кіно, так і в музиці із своїми витончено-мінімалістичними інді-фолковими проектами. Дика харизма, вмело схована за скромними зовнішністю та манерами.

На цей фільм я натрапив абсолютно випадково, що не дивно, адже характером і своєю «сторі» він ніколи не увійде до списків масового кінодива.

Він – продавець матраців, його ідея фікс – усиновити дитину з Китаю. Вона... Важко сказати, хто вона – просто небезпечно-неоднозначна красуня, яка якось засинає в його магазині (такі знають, чого хочуть, але занадто багато фантазують ☺). Засинає, щоб змінити життя нашого героя. Внести в нього повний розгاردішя.

І, видається мені, не така цікава сама історія, як її герої – їхня міміка, жести, слова, вчинки, слабкості та радощі... Мікроскопічно глибоко. Можна.

«РОК-ХВИЛЯ»

(Великобританія – Німеччина – Франція, 2009)

Режисер Річард Квортіс

Є така категорія фільмів, які не пройшовши ще і п'ятирічної витримки часом, стають для мене топовими, поповнюючи список справжньої класики. Так сталося і з цією стрічкою Квортіса, який однаково шикарно знімає і трагікомедійні історії про містера Біна, і епічні мелодраматичні саги про мандрівників у часі...

Наша ж історія про британське піратське радіо 60-х, яке провадило нелегальну «рокенрольну» діяльність просто з корабля, нариваючись на жорстку протидію з боку консервативно налаштованої влади. Реальний шикар-дос: актори, атмосфера, музика, костюми, сюжет, гумор! Радійники мають зацінитися.

Після чергового перегляду стрічки вкотре виникає нестримне бажання відшукати в діда на горіщі старий «Маяк», притрушені порохом платівки і відкинутися у напівтемряві глибоко в музику. Рекомендую!

«Я ДУЖЕ ЗБУДЖЕНИЙ»

(Іспанія, 2013)

Режисер Педро Альмодовар

Епатажний іспанець видав світу ще одне бурлескне твориво, від якого кидає то в сміх, то у відразу. Історія пасажирів літака, який через несправності кружляє небесними просторами, зводячи з розуму присутніх на борту... Останнім в цьому непогано допомагає персонал, який складається з гомосексуалістів – від стюардів до пілотів... З-поміж інших присутніх на літаку – цнотлива провидиця, закоханий кілер, пристаркувата порнозірка, мачо-зірка серіалів та парочка молодят, які закидаються наркотиками та сексом.

Суворо не рекомендовано зятятим гомофобам типу мене! Щодо решти ключових моментів, то фільм чудовий – акторська гра, гумор, настрої і вар'ятськи налаштований Альмодовар між рядками. І все це заправлене алкогольними коктейлями з мескаліном, запахом смерті, життєвими драмами та сексом зі сплячими пасажирами з економ-класу. Спробуйте.

«ЖАСМИН»

(США, 2013)

Режисер Вуді Аллен

Гостра соціальна драма з добрячим присмаком терпкої жіночої безвиході, яка межує з чистим божевіллям. Ще вчора вона – дружина успішного багатія, уже сьогодні – безліч разів зражена бідна жінка, яка після званих вечорів та дорогих прикрас змушена шукати роботу ледь не на самому дні ієрархічної драбини американського соціуму. Виправдано жорстко і дуже сильно.

Вуді Аллен, попри свій майже 80-річний вік, звинувачення від дочки у звалтуваннях та тенденції епохи, стабільно робить фірмове кіно, ледь не щороку видаючи на-гора доброї витримки шедеври. Цього разу метр знову-таки не промахнувся. Ексцентрична Кейт Бланшетт своєю грою тільки підкреслила тонкий смак пристаркуватого генія. Варто.

АФІША

6 ЛЮТОГО

Волинський обласний музично-драматичний театр імені Тараса Шевченка

Виступить з сольним концертом відома грузинська співачка Тамара Гвердцители.
Початок: 19:00

7 ЛЮТОГО

Opera Dance Club

У Луцьку виступатиме український російськомовний поп-рок гурт «Пара Нормальних».

Початок: 23:00

9 ЛЮТОГО

Палац культури міста

Відбудеться концерт шедеврів світової класики «Archi Virtuosi» — «Віртуозні смички» у виконанні Назара Федюка, Ярослава Венгера та ансамблю «Кантабіле» (керівник Володимир Заранський).

Початок: 16:00

9 ЛЮТОГО

Клуб «Майдан»

Запрошують на кавер-вечірку на честь легендарного рок-гурту «Limp Bizkit», чий найвідоміші хіти виконують «KEtO feat. М'яч», «FAT», «Double Flash», «Neverend», «4 вимір».

Початок: 20:00

10 ЛЮТОГО

Волинський обласний музично-драматичний театр імені Тараса Шевченка

Виступатиме гурт «Дзідзьо», відомий своїм гумором та яскравими образами учасників.
Початок: 19:00

ЯК ЛУЦЬК ЗАРОБЛЯВ І ВИТРАЧАВ ГРОШІ У 2013 РОЦІ

Тетяна ГРІШИНА

Початок 2013 року був для працівників бюджетної сфери не надто оптимістичним: міську казну скроїли таким чином, що заробітної плати мало би вистачити на 10,5 місяців. Втім завдяки 29 мільйонам дотації з державного бюджету дірку вдалося затулити, а жахи про масову оптимізацію залишилися здебільшого жахами.

НЕ ДОТЯГНУЛИ

Начальник управління бюджету та фінансів Луцькрати Лілія Єлова констатує: бюджет 2013 року по дохідній частині виконано на 94,7%. Міська казна недоотримала 39 млн грн. Аби погасити нестачу, довелося взяти середньострокову позику у Держказначейства розміром у 33,1 млн грн.

Гасити їх будуть тоді, коли місто перевиконає розрахункові показники Мініфіну: «Якщо у якомусь році в нас буде перевиконання бюджету за наслідками року, то воно піде на погашення отриманих у попередні роки середньострокових позик», – пояснила Єлова.

Наприклад, завдяки вдалому 2012-му фінансовому року протягом січня-лютого 2013 року вдалося погасити схожих позик на суму в 11,8 млн грн.

У 2014 рік місто увійшло не лише без нового головного фінансового документу, а й з боргами в 7,6 млн грн. З них 5,4 млн грн не сплатили за отримане тепло, а решта – отримані послуги та товари.

Зі слів фінансиста мерії, основними факторами, які вплинули на погане виконання бюджету, є завищені показники по дохідній частині від уряду під час формування бюджету та значне недоотримання податку на доходи фізичних осіб, який є основним наповнювачем загального фонду бюджету.

Це джерело доходів наповнилося у 2013 році лише на 81,7% (264,7 млн грн), недоотримали – 40,5 млн грн. Хоча, порівняно з 2012 роком, цей показник збільшився на 7,3 млн грн (був 257,7 млн грн).

Такий низький рівень виконання податку Єлова пояснює тим, що на економічно активних підприємствах міста сума несплаченої зарплати станом на 1 січня 2014 становить 2,2 млн грн. Втім де ще ховаються понад 35 млн недоотриманих податків?

«Якщо ми у 2013 році при певному «покращенні життя вже сьогодні» кілька разів піднімали мінімальну заробітну плату, то чому збір від доходів фізичних осіб вийшов майже на рівні доходів 2012 року, при тому, що ми чули цифру, що безробіття не збільшується», – зазначає депутат Луцькрати Юрій Корольчук.

Серед причин, які могли би вплинути на такі результати, називають виплату так званої «чорної зарплати» у конвертах в обхід оподаткування.

ЩО ЗАРОБИЛИ?

Загалом міський бюджет, враховуючи доходи спеціального та загального фонду, субвенції та дотації, отримав 863,6 млн грн. У 2012 році міська казна була багатша і складала за аналогічними показниками 936,6 млн грн.

Серед тих статей доходів, які не лише виконали, а й перевиконали, є сплата державного мита – вона складає 120%. На 148,4% виконано надходження за рахунок адміністративних штрафів та інших санкцій і на 119% плата за

оренду комунального майна. Натомість місцевих податків і зборів надійшло менше, ніж навіть у 2012 році.

Лише на 46,5% виконано надходження реєстраційного збору за проведення державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців. Втім тут причина об'єктивна. З липня 2013 року цей податок спрямовують у державний бюджет.

Не надійшла в повному обсязі і субвенція державного бюджету, яка мала би бути скерована для ремонту та утримання доріг на суму у 5,4 млн грн. Не виконано стягнення за екологічний збір та шкоду, заподіяну порушенням законодавства про охорону навколишнього середовища.

Бюджет розвитку 2013 року по дохідній частині виконано на 99,6% (41 млн грн). Його основну частку становить сплата єдиного податку, тобто збору, який платять підприємці та підприємства, що обрали спрощену систему оподаткування. Цю графу доходу виконано на 109,7%, вона становить майже 36 млн грн.

Натомість трішки більше, аніж на третину, виконано збір від продажу майна комунальної власності. Проти 11 мільйонів гривень надходжень у 2012 році місто отримало лише 1,8 млн грн.

Причину заступник луцького міського голови Тарас Яковлев бачить у зміні процедури реєстрації майна.

«З 1 січня не було змоги нічого зареєструвати, а відповідно і продати. Але це свідчить, що ми маємо невеличкий резерв об'єктів, які у нас напрацьовані», – пояснює заступник луцького міського голови Тарас Яковлев.

ДЕ ВСЕ ОСІЛО?

Лілія Єлова зазначає, що видаткову частину бюджету виконано на 95,2%, в тому числі без субвенцій на 98,6%. Найбільше грошей з бюджету забирає освіта (288,2 млн грн) та сфера охорони здоров'я (138 млн грн), найменше – фізична культура та спорт (5,9 млн грн). Ідеться про оплату енергоносіїв, виплату заробітної плати, оплату медикаментів та перев'язувальних матеріалів і продуктів харчування.

«На заробітну плату було спрямовано 391 млн грн. Порівняно з 2012 роком, видатки збільшилися на 11 млн грн. Середня заробітна плата працівника бюджетної сфери в місті складає 2325 гривень», – пояснює фінансист.

Окрім цього, впродовж року у Луцьку діяло 42 програми соціально-економічного розвитку міста. Відсоток їх виконання становить майже 90,1%. За потреби у 294,7 млн грн у бюджеті передбачили 126,2 млн грн, а фактично профінансували 116,1 млн грн.

Частину програм узагалі не фінансували. Наприклад, цільову програму боротьби з онкологічними захворюваннями, розвитку малого і

середнього підприємництва у Луцьку, Обласну цільову програму «Житло для молоді», реформування і розвитку житлово-комунального господарства.

Не профінансували в повному обсязі і капітальний ремонт доріг та прибудинкових територій. Випали з плану 2013 року 17 прибудинкових територій та 22 вулиці. Зі слів начальника департаменту ЖКГ Луцькрати Івана Кубицького, департамент вноситиме пропозицію, аби ці об'єкти включили у бюджет 2014 року.

Разом з тим, депутати Луцькрати хочуть бути активнішими не лише у формуванні бюджету 2014 року, а й у розподілі коштів. Мовляв, у нинішній ситуації депутати не мають стосунку до того, які вулиці ремонтувати передовсім чи які програми виконувати.

«Проблема в тому, що до розподілу видатків і доходів не має стосунку депутатський корпус. Так виходить, що бюджетом у ручному режимі користується одна особа. Депутати мають бути долучені не лише до формування, а й до розподілу бюджету», – зазначає депутат Роман Бондарук.

ПЛЮСИ І МІНУСИ

Серед мінусів виконання бюджету заступник луцького міського голови Святослав Кравчук називає незагаджені проблеми з Луцьким підприємством електротранспорту, переважанням імпорту над експортом та заборгованість населення за послуги ЖКГ. Наводить цифри, що лише за грудень 2013 року лучани не заплатили 1,7 млн грн.

«Недоодержано 39 мільйонів. Це погано, але разом з тим нам вдалося досягти того, що заробітну плату всім працівникам бюджетної сфери було виплачено повністю. Було виплачено, крім обов'язкових виплат, стимулювальні надбавки», – зазначила Єлова.

Позитивними моментами називають закриття року без боргів із зарплати перед бюджетниками та повне погашення внутрішньої муніципальної позики. В 2013 році за кредити віддали 20 мільйонів гривень.

Затверджувати бюджет 2014 року депутати Луцькрати планують 7 лютого. Згідно з проектом, сума видатків і доходів має бути рекордною – 1 млрд грн.

27,3 МЛН ГРН ВИТРАТИЛИ НА КАПРЕМОНТ ВУЛИЦЬ:

вул. Рівненська
вул. Рівненська – просп. Відродження
вул. Винниченка
вул. Винниченка – вул. Бойка
просп. Перемоги – вул. Кліма Савура
просп. Перемоги – вул. Шопена
просп. Перемоги
просп. Перемоги – вул. Грибоєдова – вул. Шопена
вул. Набережна
вул. Яровиця
вул. Набережна – вул. Шевченка
вул. Героїв УПА – вул. Ківерцівська – вул. Стрілецька – вул. Набережна
вул. П'ятницька гірка
вул. Привокзальна
вул. Сенаторки Левчанівської – вул. Богдана Хмельницького
вул. Полонківська
вул. Полонківська – вул. Львівська
вул. Стефаніка
вул. Городецька
вул. Глушець
вул. Ковельська

ХКУДИ ПІШЛИ ГРОШІ З РЕЗЕРВНОГО ФОНДУ

розчищення вулично-шляхової мережі міста від снігу	100 тис. грн
капітальний ремонт покрівлі житлового будинку №77 на вул. Коперника	53,2 тис. грн
поточний ремонт насосної станції в Центральному парку культури і відпочинку ім. Лесі Українки	24,1 тис. грн
розчищення вулиць міста від снігу	362,4 тис. грн
відкачування води з підвальних приміщень житлових будинків	62 тис. грн
ліквідація наслідків надзвичайної ситуації природного характеру, що відбулась 30.07.2013	71 тис. грн
аварійно-відновлювальні роботи з ліквідації наслідків надзвичайної ситуації у ЗОШ №7	284,5 тис. грн

МІСЦЕ ДЛЯ ЛУЦЬКОГО НЕПОТРЕБУ

ЛУЧАНАМ ДАЛЕКО ДО РОЗДІЛЬНОГО ЗБОРУ СМІТТЯ?

У міському бюджеті на 2014 рік передбачено 220 тисяч гривень на закупівлю нових контейнерів для сміття. Бюджетну сесію Луцької міської ради заплановано на 7 лютого. Директор міського департаменту житлово-комунального господарства Іван Кубіцький сподівається, що ці гроші таки виділять. А як ними розпоряджатися, зізнається чиновник, буде видно по ситуації.

За словами директора «Луцькспецкомунтранс» Валерія Кузьмича, у жовтні 2013-го виконком Луцькради доручив його підприємству спільно з «М.Ж.К» забезпечити збирання і видалення твердих побутових відходів дрібних виробників, офісів, магазинів, контор, які розміщені на перших поверхах житлових будинків. До 1 грудня вони мали визначитися, скільки контейнерів потрібно для роздільного збору сміття, врахувавши норми накопичення для юридичних осіб різних видів господарської діяльності. Згідно із розрахунками, каже Валерій Кузьмич, таких контейнерів Луцьк потребує близько 320. До слова, один добротний контейнер коштує понад три тисячі гривень.

Однак чи треба в Луцьку робити ставку на роздільний збір сміття, головний комунальник міста Іван Кубіцький не впевнений. Каже: свого часу вже робили спробу привчити лучан викидати окремо харчові відходи, скло, папір і пластик, але експеримент виявився не дуже вдалим. Мовляв, люди не цінували такої можливості та викидали непотріб, як і раніше – все в один смітник.

Ірина КАЧАН

Міське сміттєзвалище, що біля села Брища за десятків кілометрів від Луцька, цього року візьмуться розширювати. І навіть обіцяють збудувати сміттесортувальний комплекс.

Щодня із Луцька вивозять до двох метрів кубічних сміття. За рік – близько 580 метрів кубічних, тобто тисячу тонн. Увесь цей непотріб потрапляє на єдине міське сміттєзвалище у Брищі, яке діє вже зо три десятки років.

За словами директора комунального підприємства «Луцькспецкомунтранс» Валерія Кузьмича, узаконили звалище для захоронення твердих побутових відходів у 1992 році. Саме тоді в експлуатацію здали першу чергу полігону. До того сміттєзвалище, по суті, було стихійним.

У Брищі звозять сміття з усього Луцька і навколишніх сіл. І хоча полігон призначений лише для побутових відходів, сюди потрапляє найрізноманітніше сміття, адже це єдине сміттєзвалище обласного центру, інших просто немає.

Нині, каже Валерій Кузьмич,

експлуатують третю чергу полігону, ресурсів якого має вистачити ще на рік, тобто до кінця 2015-го. Відтак потреба розширювати полігон очевидна. Якщо ж нинішнього року цього не зроблять, перед містом постане серйозна проблема.

Утім в мерії про розширення сміттєзвалища не забувають і вже навіть передбачили кошти в бюджеті на будівництво нового полігону – 4 мільйони 400 тисяч гривень. Щоправда, бюджет поки не затверджено.

ПРОЕКТ – КОШТОРИС – ТЕНДЕР

Новий полігон будуватимуть по сусідству зі старим, тобто, по суті, розширять сміттєзвалище, яке є. Розташується він між дорогою і лісом. Місцева влада дала добро і ще у серпні 2013-го уклала з міським департаментом ЖКГ договір оренди землі. Після того у мерії взяли за проектно-кошторисну документацію.

Як розповів начальник управління капітального будівництва Луцької міськкради Леонід Карабан, на проектно-кошторисну документацію виділили 250 тисяч гривень.

– Документація майже гото-

ва. Над нею працюють фахівці волинської філії державного науково-дослідного інституту «Діпромисто», – пояснює Леонід Карабан. – Найпізніше до 10 лютого ми її матимемо і відразу ж віддамо на експертизу, яку здійснюватиме державне підприємство «Укрдержбудекспертиза». На експертизу маємо місяць часу. До речі, якщо взяти державні розцінки на проектування, то це могло б коштувати всі 500 тисяч, але нам вдалося домовитися з «Діпромистом» про 250 тисяч.

Уже після того, коли проект пройде експертизу, у мерії оголосять тендер. Це, міркує начальник управління капітального будівництва, буде у березні. А вже до середини травня тендер мав би відбутися, після чого підрядник повинен взятися за роботу.

За словами Леоніда Карабана, масштаб робіт дуже великий. Та й майбутній полігон має величезні розміри – майже 9 гектарів. Власне, майже таку ж територію охоплює нинішнє сміттєзвалище. Будівництво відбуватиметься у два етапи: спершу зроблять більшу частину полігону, а решту лишать як своєрідний запас на майбутнє. Ну і найголовніше – будуватимуть сміттесортувальну лінію,

яка забере не більш як один гектар.

– Цим проектом планується сортувальна станція, побутові приміщення, навіси для техніки і перша черга самого полігону. Також прокладення доріг, озеленення – висадження додаткових дерев навколо, – пояснив Леонід Карабан.

СОРТУВАННЮ СМІТТЯ – НЕВПЕВНЕНО «ТАК»

Тільки-от як працюватиме сміттесортувальний комплекс, чиновникам поки сказати важко. Хоча вони запевняють: якщо з'явиться сортувальна станція, то й відходів значно поменшає, мовляв, буде можливість сортувати близько 50% усього сміття, а це скло, папір, пластмаса, поліетиленова плівка, метал тощо.

– Хтозна, як вона буде працювати. Може, щось-таки й удасться змінити, – невпевнено каже директор «Луцькспецкомунтранс» Валерій Кузьмич. – Цілком можливо, що буде змога сортувати і більше ніж 50% сміття. Але щоб сортувати, нам треба мати куди збувати цю сировину. Бо якщо доведеться класти це відсортоване сміття поруч на полігоні, то який сенс його відсортовувати? Багато залежить від того, наскільки ми зуміємо організувати власне збут вторинної сировини.

На думку Леоніда Карабана, для цієї справи потрібен інвестор, який зміг би на луцькому смітті зробити бізнес. У цьому випадку ідеально спрацює формула: що вигідно бізнесу – те вигідно і лучанам.

– Звичайно, потрібен інвестор. Повна кошторисна вартість розширення полігону – до 30 мільйонів гривень. Сміттесортувальний комплекс орієнтовно коштує 3,5 мільйона. На цей рік плануємо освоїти до п'яти мільйонів. Без сміттєзвалища Луцьк не залишиться, – запевнив посадовець.

***

Ще півроку тому волинські владці на чолі з губернатором Борисом Клімчуком запевняли, що за будівництво сміттєпереробного комплексу в Брищі має намір взятися австрійська компанія «AVE Group». Говорили-балакали...

Владислав СТЕМКОВСЬКИЙ: «МІСЬКА ВЛАДА НЕ МУСИТЬ ОПІКУВАТИСЯ СМІТТЄВИМ БІЗНЕСОМ»

ЯКЩО ЦІЄЮ СПРАВОЮ КЛОПОТАТИМЕТЬСЯ КОМУНАЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО,
ТО ВОНО НІКОЛИ НЕ БУДЕ ПРИБУТКОВИМ, ВВАЖАЄ ЕКСПЕРТ

Розмовляла Ірина КАЧАН

Екс-директора департаменту житлово-комунального господарства Луцькради Владислава Стемковського за час його роботи у мерії часто називали новатором – молодий чиновник мав власний свіжий погляд на залагодження комунальних проблем. До того ж, йому свого часу довелося вивчати питання будівництва під Луцьком сміттепереробного заводу, що вже тоді він вважав нереальним задумом.

– Чому інвестори часто цікавляться цим специфічним видом бізнесу, але зрештою не ризикують вкладати кошти у сміттепереробку?

– Доволі часто інвестори не є насправді представниками «профільного сміттепереробного бізнесу», які добре розуміли б цю специфіку, а тільки «інвесторами», які шукають напрямки диверсифікації своїх бізнесів та шляхи інвестування коштів. Після детального вивчення технологій, визначення вартості обладнання, розрахунку видаткової та дохідної частини і, відповідно, оцінки імовірного прибутку, бізнесмени розуміють, що справжня рентабельність цього бізнесу не є настільки привабливою, як здавалося на початку. Але сам факт зацікавлення певної бізнесової структури міг бути зафіксований громадськістю та журналістами, тому й створюється враження, що багато хто цікавиться і відмовляється.

Натомість справжній профільний інвестор спочатку прийде в Київ, Одесу, Харків, Львів – тобто більш привабливі міста. Сміття – це сировина, яка має бути максимально калорійна та якої має бути гарантована кількість. Це залежить від «продуцентів» – громадян. Зауважу: ми говоримо про тверді побутові відходи – ТПВ, промислові відходи – це трохи інша тема. І громадянин для продуку-

Х ПЕРСОНА

Владислав СТЕМКОВСЬКИЙ народився 29 червня 1973 року в місті Ізмаїлі Одеської області. Освіта: Луцький державний технічний університет, факультет будівництва та дизайну, спеціальність «Міське будівництво та господарство»; Університет імені А. Міцкевича, м. Познань (Польща), Стипендія ім. Л. Кіркланда Польсько-Американської Фундації Свободи (PAFW), юридичний факультет, кафедра права і адміністрації; Херсонський державний технічний університет, Факультет економіки, спеціальність «Економіка підприємства». 2005-2006 рр.: Волинська обласна державна адміністрація, в.о. начальника управління міжнародного співробітництва та європейської інтеграції, радник голови облдержадміністрації з питань міжнародного співробітництва. 2006-2009 рр.: Луцька міська рада, заступник міського голови, керуючий справами виконавчого комітету, директор департаменту житлово-комунального господарства; 2006-2010 рр.: член виконавчого комітету Луцької міської ради; з 2010 року – член виконавчого комітету Тернопільської міської ради, заступник міського голови з питань діяльності виконавчих органів ради.

вання калорійного сміття, яке містить багато ПЕТ-пляшок, різноманітних полімерів, паперу, картону, кольорових металів, скла, мусить мати високі доходи і, відповідно, високу купівельну спроможність. Тобто якість і кількість сміття в регіоні впливають на інвестиційну привабливість будівництва заводу з переробки твердих побутових відходів та полігону для залишків, що не підлягають сортуванню і переробці.

– Чому інвестори бояться вкладати свої ресурси у сміттепереробку, зокрема і в Луцьку?

– Населення 200-тисячного міста Луцька «виробляє» приблизно 400 тисяч кубічних метрів сміття, що еквівалентно 100 тисячам тонн ТПВ у рік. А це не є достатньою кількістю для річного завантаження середнього заводу з переробки. Окрім того, морфологічний склад побутових відходів, враховуючи низьку купівельну спроможність та ментальну особливість населення, є «багатим» на органічне сміття, що не становить цінності

для переробки. Коли я кажу про ментальну особливість, йдеться про те, що наші люди традиційно більше споживають натуральних харчових продуктів, на відміну від жителів великих мегаполісів, які більше купують напівфабрикати в упаковках. А сміттепереробний завод хоче приймати багато порожніх пляшок з-під «кока-коли», а не лушпиння від картоплі. Тому я вважаю, що інвестори не так бояться, як просто розуміють, що це їм не дуже вигідно.

– Тобто цей бізнес має надто багато ризиків?

– Саме так. Один з основних – це постійна залежність від місцевої влади, яка може штучно створювати проблеми в укладанні та продовженні дії угод на завезення на переробку твердих побутових відходів. А завозити сміття з відстані більш ніж 50 кілометрів, так званого «плеча доставки», вже не вигідно. Також надзвичайно нестабільною є вартість вторсировини, яка залежить від поточної ринкової ціни вуглеводнів та

енергоносіїв. Окрім того, така інвестиція вимагатиме довгих та дешевих коштів, а комерційні банківські кредити в нас надають під 25 відсотків терміном максимум на три-п'ять років. І це теж обов'язково враховується при оцінці рентабельності в кожному бізнес-плані.

– Наскільки реально забезпечити роботу сміттепереробного комплексу коштом міського бюджету?

– Міський бюджет Луцька має можливість виділити з бюджету розвитку 100 мільйонів гривень на капітальні видатки. І це тільки приблизна вартість обладнання, без будівництва, монтажу, наладки, підготовки персоналу. Можна, звісно, закупити і поставити примітивну сміттепереробну станцію, її вартість буде значно меншою. Тут ми відразу маємо розуміти, що це буде тільки сортування без переробки, і основний ефект тут екологічний, а не економічний. Але функція органу місцевої влади – надавати муніципальні послуги, адміністративні, соціальні, але аж ніяк не опікуватися сміттєвим бізнесом! Це давно зрозуміли у всьому світі, на жаль, напевно, окрім нас. Якщо цією справою буде клопотатися підприємство, яке за формою власності є комунальним, то воно ніколи не буде прибутковим і в кінці кожного року потребуватиме дотацій з міського бюджету. Така чомусь сумна карма державних та муніципальних підприємств. Приватний бізнес завжди конкурентніший та ефективніший.

– Чи можна функцію сортування і переробки сміття покласти на «Луцькспецкомунтранс», створивши на його базі цей комплекс?

– Гіпотетично можна, тим більше, що «Луцькспецкомунтранс» очолює дуже професійний керівник з великим досвідом і він, напевно, зможе організувати виробничий процес. Але загалом я вважаю, що цим має опікуватися приватний бізнес.

Андрій МОРЕНЧУК:

«З ЙОЛКИ ВСЕ ПОЧАЛОСЯ І ЙОЛКОЮ ВСЕ ДЛЯ ЯНУКОВИЧА ЗАКІНЧУЄТЬСЯ»

Х ПЕРСОНА

Андрій МОРЕНЧУК – кандидат історичних наук, доцент кафедри країнознавства і міжнародних

відносин Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, вчитель історії у луцькій гімназії №21

Розмовляла Ірина КАЧАН

Луцький науковець Андрій Моренчук переконує: те, що на Україну чекає нова революція, він усвідомив ще у 2010 році. Нині ж узявся пояснювати всім, чому теперішня влада приречена, а на країну чекає успіх. Зізнається: на Майдан до Києва потрапити не мав змоги, утім відчуває свою відповідальність як вчителя і громадянина. Тому й записує відеозвернення і публікує їх в інтернеті, пояснюючи людям, чого слід чекати від революційних подій.

– У своїх відеозверненнях ви наголошуєте, що режим Януковича впаде, але хто ж прийде на його місце? Суспільство потребує лідерів.

– Однією з найбільших наших помилок є нерозуміння того, що таке політика і хто такий політик. Найпоширеніше розуміння політики зводиться до того, що це сфера, де здійснюється боротьба за отримання і утримання влади. Є й м'якше і доволі абстрактне визначення: політика – мистецтво управління державою. Насправді треба розуміти, що це сфера, де здійснюється боротьба між різними програмами, концепціями, ідеями щодо подальшого розвитку суспільства. Відповідно, політик – це людина, яка пропонує ці програми, концепції й ідеї. Але, на жаль, такої політики і таких політиків у нас не було. Річ у тому, що більшість осіб, яких ми називаємо політиками, такими не є, насправді вони політикани. І люди не відрізняють політиків від політиканів. Та все дуже просто: політик – це людина, яка вказує на проблему і пропонує прагматичне рішення, прийнятні для суспільства альтернативи розв'язання проблеми. А політикани оперують лише гаслами, за якими дуже часто нічого не стоїть, вони бачать перед собою єдину мету – захопити і утримати владу.

Отто фон Бісмарк сказав свого часу дуже мудрі слова: «Усі революції готують генії, здійснюють фанатики, а їх результатами користуються негідники». Коли закінчиться революція, у багатьох не дуже чесних, не дуже сумлінних і не надто патріотичних буде велика спокуса увірвати цей шматочок щастя – допасти до влади. І туди піде дуже багато людей. І я хотів би, аби український народ здивував увесь світ і вибрав у владу геніїв.

– Ви вважаєте, що у нас в політиці є генії?

– Так, є люди, які готували цю революцію. Глибоко, наполегливо. І вони є геніями своєї справи. Це Віталій Портников, Тетяна Чорновол, Мустафа Найем та багато інших людей, які розкривали злочинну сутність цієї влади, корупційні схеми, вказували на низку інших проблем. Українцям слід запам'ятати: політики – це люди, які вказують на проблеми і пропонують ефективні способи їх розв'язання. Народ, який забуває справжній зміст слів, втрачає свою свободу.

– Яке розв'язання протистояння ви бачите? Що слід робити Майдану?

– Залагодити ситуацію міг би перехід силовиків на бік народу. Як гірший варіант – нічого не треба робити, щоб Януковича не стало. Він сам прирікає себе на крах. Своїми кроками, своєю поведінкою, своєю політикою. Але сценарії можуть бути різні.

– У чому була помилка Януковича, який несподівано для самого себе створив у країні політичну кризу?

– Джерело кризи – неправильне розуміння суті держави як владою, так і суспільством. Неправильне розуміння політики – неправильне розуміння держави. Базове розуміння держави – інструмент насильства. А це неправильно. Основна функція

держави – забезпечення стабільності й балансу. Держава – це механізм управління суспільством. Наша проблема в тому, що ми звикли дивитися на державу не як на інструмент забезпечення стабільності, балансу, інтересів усіх соціальних верств, а от так за звичкою, як вчили нас в радянській школі, що держава – це апарат експлуатації і насильства. Вінстон Черчилль сказав дуже слушну річ про те, що демократія є не найкращою формою політичного режиму, але вона є кращою із тих форм, які зараз існують. Секрет ефективності демократії у тому, що вона дослухається до сигналів, які подає суспільство.

– А українську владу назвати демократичною важко...

– Режим Януковича із самого початку був приречений. Часто політологи говорять, що революції не можна було передбачити, тому що люди мали велике розчарування після Помаранчевого Майдану. І тому багато хто не вірив, що нова революція може відбутися. У 2010 році я сказав своїй дружині, що буде революція. Тому що вона була запрограмована владою. Сигналом став Податковий майдан. Шойно влада почала змінювати податкове законодавство, яке в нашій країні є надзвичайно спотвореним, до якого стали додавати ще гірші новації, то підприємці почали протестувати. І чим це все закінчилося? Славновісними словами Віктора Федоровича про те, що тут (на Майдані Незалежності. – ХЛ) має стояти новорічна йолка. З йолки все почалося і йолкою для Януковича все закінчується. І ось зрештою маємо елементарну річ: коли проблеми в суспільстві не залагоджуються, а задавлюються, то врешті-решт ці проблеми дадуть тріщину в суспільстві. При такому підході всі ці протести влада сама запрограмувала, колись-таки мав відбутися соціальний вибух.

– Як думаєте, сам Янукович зараз усвідомлює, що відбувається?

– Ключова проблема Віктора Януковича, очевидно, полягає в тому, що він не може зрозуміти, що зараз відбувається. Адже він є ідеальним продуктом тієї тоталітарної радянської комуністичної системи, бо, як і наше суспільство, виховувався в тому дусі, що держава – це примус, що державу треба боятися, що це інструмент насильства і панування. Крім того, він має специфічний життєвий досвід, пройшовши тюрми. Тільки уявіть: із тоталітарного суспільства, яке живе у страху й насильстві, в пригніченні людської гідності й свобод, він потрапляє у ще гірше середовище – тюрму, де це насильство набуває гіпертрофованої форми. І там хлопця вчать пацанячого життя, йому втрамбовують у голову, щоб запам'ятав: або ти «казирний», або ти «на бугре пахан», або тебе гноблять, як «последнього лаха». Є лохи, яких експлуатують і які є, по суті, ніким, а є козирні пацани, тобто люди, які вириваються нагору. І твоє завдання – рвати горло, вбивати, якщо треба, щоб прорватися. Отакі закони життя Янукович засвоїв на зоні. І він став носієм специфічної істини: якщо ти хочеш досягти успіху, то мусиш гнобити всіх. І, звісно, тепер Віктор Федорович реалізував усі свої життєві мрії, якщо й не перевершив їх. Але зараз йому не зрозуміло, що відбувається. Мовляв, як так, він же ж – держава, але йому не вдається експлуатувати. На жаль, це сумна ситуація для Януковича, бо він не зрозумів, що пішов хибним шляхом. Правила життя йому неправильно підказали. Життя насправді не таке, як вчили його в тюрмі. Тому я й кажу, що Янукович приречений, бо він сам запрограмував цю революцію і так само запрограмував свою поразку.

– Зараз нас лякають громадянською війною. Такий сценарій можливий, як гадаєте?

– А з ким ми будемо воювати? Заради чого? Щоб панувати, треба мати ресурс. Як Янукович змусить нехай не усі 45 мільйонів, а хоча б 30 мільйонів українців слухатися його, виконувати його накази? Надзвичайний стан? А як ти його забезпечиш? Війна? А хто буде воювати? Прокурори, судді, міліціонери? Та їм це теж не потрібно. Ти щось забезпечив робітникам, селянам? Кому ти щось забезпечив, крім себе? І тому історична й соціальна наука засвідчує, що, беручи в основу хибну теорію розбудови і розвитку держави, Янукович припустився фатальної помилки – він почав будувати нежиттєздатну систему, яка приречена на саморуйнування. Бо не підтримуючи такі важливі сфери, як освіта, наука, медицина та, зрештою, економіка загалом, акцентуючи увагу лише на власному збагаченні, він підписав вирок самому собі.

– Європротести можуть завершитися перемогою, на зміну до влади прийдуть інші люди, але як бути впевненими, що вони не повторять помилок своїх попередників?

– Ми вже маємо нове суспільство. Зараз стане дуже важко фальшувати вибори. Якщо хтось спробує, то знайдуться й ті, хто буде горло дерти, аби не дозволити це робити. Бо ж за це люди гинули на Майдані. Не знаю, чи Сашко Положинський це збагнув, але його пісня «Я не хочу бути героєм України» втратила сенс. І це величезний кайф. Бо ми маємо тепер героїв, ми маємо ким пишатися.

На нашому суспільстві стоїть печать зла від збоченої системи – Радянського Союзу. Ця машина цинічно знищувала еліту. І європейцям важко зрозуміти, через що ми пройшли. Їхні держави ніколи їх так не ображали, як людей в Союзі. Але як науковець я переконаний, що наше суспільство буде вражати невдовзі темпами свого розвитку. У нас для цього є всі передумови.

САМ СОБІ ЄВРОПЕЄЦЬ

Олесь ГАВРИЛОВ

Організація відпочинку поза традиційними схемами роботи турфірм – порівняно новий вид послуг в Україні. У Росії з її більш платоспроможним ринком він почав розвиватися трохи раніше і зазвичай фігурує під вивіскою «трєвел-консультації». Такі особи працюють у ніші, яка є вільною. Аби переконатися у цьому, варто просто співставити пропозиції турфірм і агенцій самостійних подорожей. Туроператори дають хороші вигідні пропозиції щодо «пакетного відпочинку» (поїздка на море, переважно у розкриті напрямки – турецьке чи єгипетське узбережжя, готель «все включено», трансфер) та автобусні тури (великі автобуси дають мінімальну ціну за пасажирське місце, а наявність власного транспорту під рукою дозволяє обрати не дорогий міський готель, а дешевий мотель на трасі). Якщо вас цікавить саме такий вид відпочинку, то пропозиція туроператора зазвичай має привабливіший вигляд, тобто є дешевшою, ніж ви організували би таку поїздку самі.

Механізм такого здешевлення дуже простий і відбувається за схемою будь-якого бізнесу – за допомогою гуртових знижок, – розповідає «Хронікам Любарта» **Юрій Патиківський**, один із українських першовідкривачів вигідного передусім подорожувальницького туристичного бізнесу. – Туроператори дають готелям та авіаперевізникам велику кількість клієнтів і за це отримують великі знижки, іноді до 70% від вартості продукту.

Але інтереси споживачів на цьому ринку змінюються. Якщо, наприклад, пакетні тури певний час ще залишатимуться у тренді, багатоденні автобусні екскурсії були актуальними у 1990-х роках. Нині ж навіть самі туроператори визнають, що автобусний тур не дає можливості побачити країну. Тому використовувати його треба правильно: під час поїздки визначити, що вам найбільше сподобалося, аби потім поїхати туди самостійно.

– Це і є ніша трєвел-консультантів?

– Авжеж. Туроператори не можуть запропонувати вигідну ціну за індивідуальний тур. І не тому, що турфірми погані, просто за таких умов вони не можуть забезпечити масовості, яка в інших умовах дає їм 70% знижки і, звичайно, відповідну маржу. Образно кажучи, якщо великий туроператор – це завод, що випускає продукцію на конвеєрі, то агенції самостійних подорожей – це індошови.

Юрій Патиківський (на фото ліворуч від красуні-грузинки) після пізнавальної дегустації вин у Кахетії

Щодо вигідності такого бізнесу, то для клієнта, я переконаний, він вигідний. Для організатора це такий не той вид діяльності, який приносить швидкий і вагомий прибуток. Принаймні у нас. Наші колеги у Росії, які працюють з олігархами, звичайно, задоволені. В Україні ж до таких послуг ще звикають.

– Чи важко з'єднати рейси, припасувати один до одного авіатранспорт і залізницю, проживання в готелях?..

– Аби маршрут був вдалим, він має відповідати хоча б одному із двох головних критеріїв. Критерій перший: подібного аналога немає серед пропозицій турфірм. Критерій другий: аналог є, але він невіправдано дорогий. А ми можемо запропонувати значно дешевше.

Складових здешевлення кілька. Перша – найбільший вибір пропозицій. Якщо туроператор працює тільки з готелями, із якими він має підписані угоди, то ми можемо домовлятися із будь-яким готелем, який працює у цьому регіоні. Друга складова – у нашому ланцюжку значно менше посередників. Ми працюємо не із великою компанією, яка має дорогий офіс у центрі міста і сотні працівників у штаті, а з дрібним і середнім бізнесом. Третя складова – ми знаємо про знижки, акції, які дозволяють здешевити поїздку. А також дуже уважно ставимося до логістики: як краще планувати пересадки, якими компаніями летіти. І четверта – ми знаходимо ті «шпаринки», які дозволяють людині побувати в дуже цікавих, так званих елітних місцях, але при цьому не переплатити.

Наприклад, на просто неймо-

вірний, з якоюсь особливою енергетикою грецький острів Санторіні практично годі знайти бюджетні пакетні пропозиції. А одноденний тур із сусіднього острова Крит коштує понад 100 євро. Мовляв, Санторіні – острів мільйонерів, а тому тіштеся і цим. Хоча насправді за один день на острові не побачиш нічого. Але на Санторіні, виявляється, літають лоукости! А якщо плисти до нього (за невеликі гроші!) з Афін, дорогою відвідавши легендарний Акрополь, то ви отримаєте ще й розкішний семигодинний морський круїз на шикарному багатопалубному кораблі. Щодо місцевих цін... Так, ніч у готелі на кальдері (понад стометрове урвище над морем) може коштувати

більш як тисячу євро. Але за якихось кілька хвилин ходьби від центральної вулиці ми знайшли розкішну віллу з басейном за 17 євро з людини зі сніданком і безплатним трансфером із порту і в порт.

Або, скажімо, одній компанії захотілося побачити Бельгію. Оператори бачать цю країну як просто Брюссель, або Брюссель «у навантаження» із Парижем чи Амстердамом. Але, як на мене, то на Брюссель більш як один день витратити не варто, якщо вас, звичайно, не запросили у європарламент. Натомість у «вкраденому» у Голландії «діамантовому» Антверпені можна залишитися тро-

хи довше. А потім поїхати у лялькове Брюгге, де у середньовічних стінах продають шоколад ручної роботи. І дорогою заїхати у Гент, відомий знаменитим вівтарем, але насправді це дуже гарне місто і зовсім не схоже на сусідні.

Якщо ж долетіти туди не регулярними авіалініями Київ-Брюссель за 300 євро, а лоукостами через польський Катовіце та голандський Ейндховен, то дорога в один бік обійдеться менше ніж у 40 євро. Ну і як бонус – все, що можна побачити дорогою.

– На чому заощаджуєте, коли плануєте мандрівки?

– Найголовніша стаття заощадження – це транспорт. Зекономити на авіаперельоті можна дуже і дуже суттєво, якщо купувати квитки заздалегідь, обирати правильний маршрут і бюджетні компанії.

Можна заощадити на залізничних перевезеннях. Шляхів тут кілька. Перший – знову ж таки купувати квитки завчасно. Якщо стандартна ціна на потяг німецького дойчбану в день відправлення може перевищувати 80 євро, то завчасно цей же квиток можна придбати за 19 євро. Економія – у чотири рази!

У Бельгії та Голландії просто неймовірна кількість пільгових залізничних квитків: недільні, літні (дійсні у липні й серпні), 50% знижки на зворотну дорогу, групові, для студентів, пенсіонерів тощо. У Німеччині варто придивитися до «земельних квитків», особливо якщо їхати групою. У цьому випадку п'ять осіб можуть кататися усім транспортом – потягами (окрім «Інтерсіті»), автобусами, трамваями і метро у містах – іноді майже цілу добу за неповних 30 євро. Тобто 6 євро за людину. А звичайний касовий квиток обійшовся би – якщо їхати далеко – у 70-90 євро на людину. За цей час більшість федеральних земель можна об'їхати за периметром кілька разів. До речі, ще одна маленька хитрість: якщо купувати квиток саме в касі, а не в автоматі, то за цю «послугу» в Німеччині у вас візьмуть додатково 2 євро. Подібна схема діє також у Австрії.

У деяких країнах вигідніше їздити потягом, у деяких – автобусом. Деякі автобусні компанії при купівлі заздалегідь дають також кількаразову економію. Ну і варто стежити за тенденціями. Наприклад, Німеччина, яка донедавна була суто «залізничною» державою, і міжміське автобусне сполучення було тільки у поїздах до Берліна, тепер стала впроваджувати міжміський автотранспорт. У деяких випадках – із чудовими тарифами. Я вже не кажу про сусідню Польщу, де можна за один злотий (менш як три гривні) здійснити шестигодинну поїздку із регіону до столиці на «Польському бусі».

(Продовження у наступному номері).

Х ВОЛЕЙБОЛ

ВТРАТИЛИ ОЧКИ НА РІВНОМУ МІСЦІ

Мар'ян ОЛЕСЬКИЙ

Після доброго уроку від команди Сергія Голотова «Хіміка» луцький ВК «Континіум-Волинь-Університет» сподівався на повноцінні шість очок у виїзних матчах у Вінниці. Та і в 10-му турі Суперліги лучанки їх не дорахувалися.

«Кряж-МедУніверситет» – «Континіум-Волинь-Університет» – 3:1 (25:18, 25:14, 18:25, 25:22)

У першому матчі при повній залі уболівальників волинянки показали на клас вищу гру в матчі-відповіді. До середини першої партії поєдинок ішов ще в спокійному режимі, та у другому сеті досвідчена вінницька команда почала відверто програвати м'ячі у простих ігрових епізодах. Схаменулися господарі лише в третьому й навіть зуміли перевести гру в тай-брейк, та лучанки того дня не бажали віддавати жодної партії.

«Кряж-МедУніверситет» – «Континіум-Волинь-Університет» – 0:3 (19:25, 12:25, 25:27)

Після добре проведеної роботи над помилками волинянки показали на клас вищу гру в матчі-відповіді. До середини першої партії поєдинок ішов ще в спокійному режимі, та у другому сеті досвідчена вінницька команда почала відверто програвати м'ячі у простих ігрових епізодах. Схаменулися господарі лише в третьому й навіть зуміли перевести гру в тай-брейк, та лучанки того дня не бажали віддавати жодної партії.

– Другого дня дівчата зрозуміли, що потрібно грати, але було вже пізно, бо три очки ми загубили, – пояснює головний тренер ВК «Континіум-Волинь-Університет» Богуслав Галицький. – У матчах з Вінницею ми не мали права втрачати жодного очка, щоб у перспективі боротися за першу четвірку. Шанси ще є, бо ми будемо ще грати зі своїми конкурентами: вдома з Тернополем і на виїзді в Євпаторії. Однак не потрібно було у Вінниці губити три очки.

Що далі?

Луцькі волейболістки ще мають чотири тури, щоб виправити несприятливу ситуацію в турнірній таблиці. Два з них вони зіграють зі своїми прямими конкурентами – тернопільською «Галичанкою» та євпаторійською «Керкінітудою». Зараз «Континіум-Волинь-Університет» іде шостим і від четвертого місця його відділяє лише три пункти.

У наступному турі волинянки вирушать у Запоріжжя, де на них чекає «Орбіта». У домашніх матчах цього сезону лучанки зуміли раз перемогти команду Ігоря Філіштинського, та за цей час запоріжанки встигли значно посилитись і награти новий склад.

У ТУРЕЧЧИНУ – ІЗ ПЕРЕМОЖЦЯМИ РОСІЇ

«ВОЛИНЬ» У НЕДІЛЮ ВИЛІТАЄ НА ДРУГИЙ ЗБІР В БЕЛЕКУ. ДО КОМАНДИ ПРИЄДНАЛИСЯ ПЕРЕМОЖЦІ КУБКА СПІВДРУЖНОСТІ РЕДВАН МЕМЕШЕВ ТА ВІТАЛІЙ ПРИНДЕТА

Павло ФІЛОНЮК

Команда Віталія Кварцяного завершила перший іноземний тренувальний збір і отримала від тренерів три дні відпочинку. Утім цими днями «хрестоносці» знову зберуться в Луцьку, щоб продовжити підготовку до другого збору. До команди приєдналися триумфатори Кубка Співдружності-2014 Редван Мемешев та Віталій Приндета.

Власне, саме новини про виступи цих двох гравців «червоно-білих» прикували найбільше уваги вболівальників «Волині» цими днями. Навіть перемога в останньому спарингу першого збору над сербськими «Раднічками» (2:0, Скоба з пенальті та Лопес) на тлі звитяг молодіжної збірної у Санкт-Петербурзі мала дещо буденний вигляд.

Дванадцять років українці не привозили додому трофею з Кубка Співдружності, турніру, яким колись спробували реанімувати спогади про чемпіонат СРСР з футболу. Торік команда Сергія Ковальця наблизилася впритул до трофею, але прогала у фіналі росіянам 2:4. Той матч пам'ятає захисник «Волині» Віталій Приндета, який вважається ветераном «молодіжки». А от для Редвана Мемешева усе в Пітері було уперше. Тим приємніше було півзахиснику «Волині» приїхати, побачити і перемогти.

Власне, обидва гравці «Волині», делеговані у збірну U-21, виділялися у її складі. Приндета відіграв увесь турнір як основний центральний захисник. У його активі гол та асист, звання кращого гравця в одному з матчів. Мемешев, який грав лівого півзахисника, також забив і двічі результативно

«Волиняни» Мемешев та Приндета у складі молодіжної збірної України тріумфують на Кубку Співдружності в Санкт-Петербурзі-2014

пасував, до того ж заробив для команди пенальті.

Майже «волинським» видався фінал турніру. У матчі з росіянами на рахунку «волинян» дві голеві передачі та гол Мемешева, який зняв усі питання про переможців Кубка Співдружності. 4:0 на користь українців і, за словами Приндети, після матчу навіть місцеві вболівальники аплодували нашій збірній за гарну гру. Приємно, що «Волинь» має тепер у складі двох гравців основного складу молодіжної збірної країни.

Наступного разу «молодіжка» збереться на початку березня – відбудеться товариш-

ка гра із французами. А наприкінці травня – на початку червня команда Ковальця розв'язуватиме питання потрапляння на Чемпіонат Європи серед молодіжних команд 2015 року.

Тим часом у неділю, 9 лютого, Приндета, Мемешев з партнерами вилітають на другий збір до Белека. Він триватиме до 23 лютого, після чого команда готуватиметься до першого весняного матчу із «Дніпром». Базовий день його проведення – 1 березня (якщо, звісно, не втрутиться революційна ситуація в країні). У Туреччині заплановано зіграти п'ять спарингів.

Х БАСКЕТБОЛ

Мар'ян ОЛЕСЬКИЙ

Луцькі баскетболісти усе більше віддаляються від першої вісімки турнірної таблиці Вищої ліги. Причому підопічні Сергія Смітюха уже вкотре програють ну зовсім там, де не потрібно.

По команді боляче вдарили фінансові негаразди міжсезоння. Через це довелося поміняти найсвятіше – назву клубу. Так шез із баскетбольної карти України «Волиньбаскет», а на його руїнах народився «Лучеськ-Університет», правда, багато гравців пішли... І команда стала вже не та, а ще в травні у Луцьку був Кубок...

Однак приємно, що команда існує і старається показувати гру й тішити нею якщо не своїх, то вболівальників суперника.

БК «Дніпро-ДВУФК» – БК «Лучеськ-Університет» 66:58 (18:11, 21:12, 16:17, 11:18)

Фортуна цього разу усміхнулася «Дніпру». У першій чверті на паркеті було багато бороть-

ЗА ПОРАЗКОЮ... ПОРАЗКА

би. Лише ближче до кінця чверті дніпряни по-справжньому увійшли в гру і організували десятиочковий ривок – 18:12.

У другій десятихвилинці м'яч теж слухняно виконував усі бажання господарів. Дніпряни багато бомбардували триоч-

ковими і ще збільшили різницю в рахунку. Не знаючи звідки чекати біди, захист «Лучеська» часто провалювався або під кильцем, або залишав вільного снайпера на дузі – 39:23.

Окрилений успіхом БК «Дніпро-ДВУФК» третій період

розпочав незібрано. Та й гості заграли енергійніше у відборі й зуміли підібрати ключі до захисту суперників. Якби ще лучани реалізовували стандарти, то різниця в рахунку зменшилася б ще більше. Та дніпряни не впадали у паніку і, прислухаючись до конструктивних порад тренера, зуміли відірватися знову на відстань двозначного числа.

Четвертий період гості почали ривком 7:0 і повернули інтригу в гру. Після цього сплеску атака лучан замовкла. Останній відтинок гри був багатий не на красиві моменти, а навпаки – обидві команди багато помилилися.

Поки номер газети верстався до друку, лучани вже грали з дублем БК «Донецьк», а ще через два дні «Лучеськ-Університет» гратиме з БК «Азовмаш-2». Сподіваємося, що зі східноукраїнського триматчевого виїзного турне волиняни додому привезуть хоча б одну перемогу.

КОЛЕСО ІСТОРІЇ

На фото – один із католицьких монастирів Луцька часів Речі Посполитої. Він належав ордену тринітаріїв. Члени ордену викупували християн із мусульманської неволі. Пізніше завдання трохи змінилися – ценці опікувалися бідними та хворими. У Луцьку монастир та костел ордену збудували на початку 1700-х років. Вважається, що архітектором

костелу був Кацпер Бажанка – автор оздоблення верхівки кафедрального костелу у Вавельському замку Кракова. Монастир був розмальований фресками Йозефа Прехтля. Ніхто не досліджував, але вважається, що фрески збереглися під радянською та сучасною штукатуркою. У ХІХ столітті костел згорів і його розібрали, а в монастирі зробили Окружний суд. Він дуже прославився

у міжвоєнний період так званими процесами над комуністами. Наприклад, у 1934 році відбувся суд над членами КПЗУ. Серед підсудних було 29 українців, 20 євреїв та 7 поляків. Але більшість із них згодом потрапили під амністію. На процесі були присутні журналісти з Варшави, Кракова, Берліна та Праги. Зараз у цій будівлі – військовий госпіталь.

						Каліграфія – вустами українця		Анти-под журавля в руці					2		
Бічна сторона куба		Місто у РФ, знамените маслом		Англійський франт		Європеець із діда-прадіда		Хижак, смугастий і пахучий		Ескіз у прозі					
				Жінка, що лиш себе любить		Шалено модний тип		Ляп-сус, хйба		І живіт, і внутрішній світ					
Мафіозне об'єднання		Менший із супутників Марса						Автономна Україна 1917–1920 рр.		Гурт, натовп (розм.)		Шлях для гондоли			Міграція в нове житло
Едвард ..., композитор з Норвегії				Неоднозначний натяк		Ціла хмара мошкари				Різка несхвалення дій					
Невелика кримська ящірка		Мабуть, найвідоміша Вірджинія		Король ельфів у германців				Прилад акустика		Працівник плуга		Вершки сусільства			
				Греко-турецький острів				Повідомлення про фільм				Богиня, дружина Осіріса		Зірка екранів Джессіка ...	
		Острови, де Кук загинув		Реготливі жарти				Невидиме поле круг людини				Пан з іменем, як у Золя			
						Колиска Британської імперії		Легке взуття римлян, еллінів				Відмова від боргових зобов'язань		Непролазні хащі	
		Знаменитий револьвер		Частка з нульовим спіном				Одиниця електричності	2		«Очисний» супутник унітаза	Магазинна решта			
		Кульюра в гаманці швейцарця						Удаваний випад		Дім руського князя				1	
						Найвідоміший Джавахарлал				Великий олень із Сибіру		Посадовець у Зах. Європі (іст)			
1				Вінок для переможця		... Мірзоян із «Голосу країни»				Огляд або мікс естрадний		Частинна вбрання диакона			
				Спільне між кавауном і ожиною		Потужний зв'язний болт				Танець, що Равеля прославив					
									Шовк із поліском					Між прахом і попелом	

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД від 30 січня 2014 року.

У	І	С	Ш	А	Т	Р	О	О	Б
К	Е	Л	Е	О	С	О	Б	О	Л
У	З	І	К	О	М	Б	І	Р	О
С	В	Е	Р	Д	Е	Л	А	Н	Н
Е	Е	С	І	В	О	К	А	Н	Н
Н	З	У	Х	У	А	Ш	П	Р	О
М	Е	Н	Ю	І	Н	С	А	Й	Д
Р	М	І	Л	А	Т	Ю	Ю	П	А
Ш	А	Т	Е	Н	Р	А	Д	І	С
Д	О	Д	Е	М	Л	О	С	І	Н
К	У	Р	А	Г	А	Л	У	Н	А
П	Ц	А	Р	Ь	О	К	Х	А	Л
Б	О	Б	І	Н	А	Б	А	К	У
К	Я	Г	Д	Т	А	Ш	С	П	Р

Хроніки ЛЮБАРТА
Вісник вільних журналістів

Реєстраційне свідоцтво
ВЛ №365-99/ПР від 26 квітня 2010 р.
Засновник – ТЗОВ «Редакція газети «Хроніки Любарта»
Редактор Андрій Лучик.
Адреса редакції: м. Луцьк, просп. Волі 1-6, 2-пов., оф. 2-16.
Тел./факс 788-005.
Електронна адреса: hroniky@gmail.com
Відповідальність за зміст публікацій та достовірність фактів несе автор.
Редакція залишає за собою право літературного редагування матеріалів.
Газета є виданням вільних журналістів, більшість авторів працюють під псевдонімами.
Виходить один раз на тиждень.
Обсяг 4 друк. арк.
ТЗОВ «Експрес Медіа Друк»
81085, Львівська область, Яворівський район, с. Рясна-Руська, вул. Свободи, 5.
Наклад 15 000 прим.
Замовлення: 18623.
З приводу розміщення реклами звертайтеся за телефоном: (095) 712-25-98.
При підготовці номеру використовувалися інформаційні повідомлення та фотографії з сайтів: www.pravda.lutsck.ua, www.vip.volyn.ua, www.simya.com.ua, www.volynnews.com, www.volynpost.com.

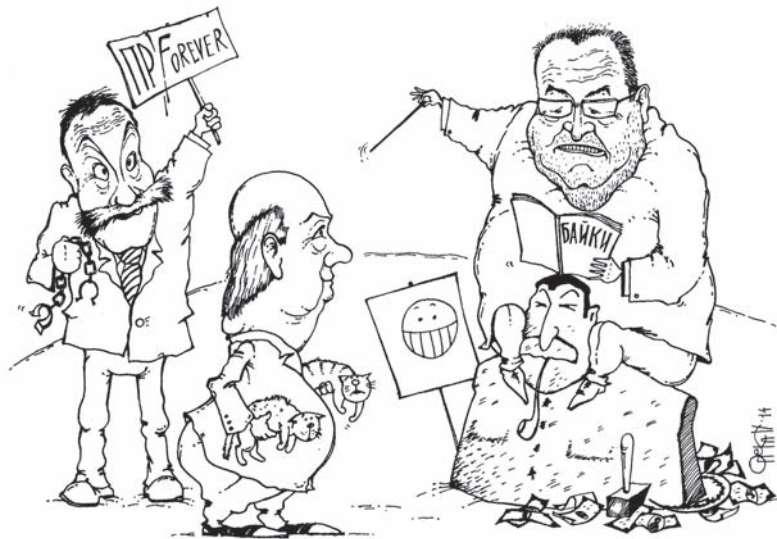
Олесь ГАВРИЛОВ

... На екрані замиготіла заставка російських новин і Борис Павлович приготувався до видовиська. «Пиво пахнутиме, а в мене ще ж сьогодні прийом вдячних виборців, а завтра нарада». Тому він налив собі віскі. Попкорн вчора скінчився на ролик про Лукаш та Колесніченка, а от гарбузки ще є. Цей факт втішив Бориса Павловича. Рідні біленькі гарбузки його заспокоювали набагато швидше заморського попкорну. Кацапи в новинах «запалювали пекельні інформаційні бімби». Дімка Драгльов, як завжди наганяв своїми змієподібними руками хурделицю на глядачів...

«Мирний загін «Беркута» проходив повз Хрещатик на молебень до Лаври. У ці хвилини львівсько-волінські націоналісти патрулювали центр Києва на летючих тарілках. На «Беркут» за їхньою командою налетіли жінки, інваліди і діти та жорстоко били спецпризначенців, забрали зброю і гроші. Під прицілом вогнапальної зброї «Беркут» змусили стати на коліна і заспівати гімн США та УПА.

Тим часом одному із загонів «Беркута» вдалося вирватися із пастки і сховатися у Маріїнському парку. Там втомлені службою вояки хотіли погодувати білочок та полити квіточки, але на них налетів натовп геїв та феміністок і безжално закидав коктейлями Мологова. «Беркут» у відповідь тільки захищався, кволо пускаючи у бік натовпу сльозогінний газ з ароматом конвалій та фіалок. Тим часом наш смертельно поранений бандерлогами кореспондент розповів, що на Хрещатику влаштували концтабір для російськомовних мешканців півдня та сходу Росії. Ми й далі інформуватимемо вас про жахіття у столиці фашистської України».

САМІ СЕБЕ ВИСІКЛИ

ОПТИМІСТИЧНИЙ ЕТЮД

Борис Павлович розреготався, потім спохопився, поглянув у кутки кабінету, погрозив комусь пальцем і перемкнув канал. На «Інтері» солдатик шкiрився на всі зуби у камеру:
– Та в нас тут позитів. Да тут вообще зашибись. Ми на позитиві. Нам дають згуцьонку! Уявіть, згуцьонку дають! Щодня. Нам щодня дають згуцьонку! Кожного довбаного дня нам дають цю довбану смачну згуцьонку! Ще й печиво дають, тут настільку зашибись! Ні, ну ви розумієте – згуцьонку і печиво! Хвилюватися немає резону, всіх усе влаштовує, ми на позитиві. Це б пак – нам дають довбану смачну

згуцьонку! Та я готовий і маму рідну продати заради цієї згуцьонки! Чуєте, смердючі журналюги! В армії зашибись! Згуцьонка! Позитив...
... Віскі й гарбузки закінчилися. Чогось важчого в кабінеті не було – революція все ж за вікном, запаси не встигали поповнюватися. «Шліфонувся» Борис Павлович розмовою із Володимиром Войновичем з третього поверху. Той спочатку за звичкою пробував відразу за щось перепрошувати, але Борис Павлович був у доброму гуморі після Драгльова:
– А пам'ятаєш, Вовчику, як ми їх на майдані розвели, заяви накатавши?

– Як кошенят, Борисе Павловичу, сліпих кошенят... Тут на іншій лінії почутися захотів Башкалюк.
– Що, Сашку, не спиться? Циці моєї хочеш?
– Борисе Павловичу, доповісти хочу: придумав, як прилякати екстремістів наших. Завтра першу сотню в міліцію викликаємо. Нехай розкажуть, що знають про погрози нашим активістам.
– Я знав, що Башкалюк – башковитий хлопець. Дій, тільки прокурорам скажи, щоб цього разу без браслетів на ноги.
Борис Павлович пригадав паролі до своїх фейкових сторінок і погортав Фейсбук. Мережа рясніла дотепами і прокльонами на адресу братиків Канановичів. Ті відмантачили таки пам'ятник Віссаріоновичу в своєму офісі. «Дзенькну сАдаму Івановичу, подякую за роботу», – подумав Борис Павлович.
– Іваничу, доброго здоров'я помившись. Де паритесь? Біля Лаври? Скажіть дівчатам, щоб не гиготіли, бо за прослушкою і так погано чути. Подяка вам від виборців за бюст Сталіна в Луцьку. Дуже вчасно, скажу вам, аби зайняти ділом моїх революціонерчиків. І братикам подякуйте. Ні, охорону їм не виставлю, для себе людей бракує. Ну, бувайте, Івановичу, пропа... гм-гм, не пропадайте...
Борис Павлович кинув мобілку на вчорашні «Хроніки Любарта», обвів тяжким поглядом кабінет, який заволокло цигарковим димом.
– Ну от, всім, здається, передзвонив. Втомився. Ех, може, справді піти? Додому.
Його погляд зупинився спочатку

на фізію президента. Той, як завжди це бувало наприкінці робочого дня, дурнувато напівусміхався зі стіни: «Я – твій президент?!». Володимир Семенович Висоцький дивився на нього з гірким докором. Борис Павлович аж погляд відвів. Соромно... Аж ось книжкові поліції. Гоголь, «Ревізор»... Підійду, погортаю, завтра чимось нараду здивую, треба ж розпочати з чогось креативного...
... «Унтер-офіцерша налгала вам, будто бы я ее высек; она врет, ей-богу, врет. Она сама себя высекла».
– Те, що треба, «сама себя высекла»... Те, що треба... Вони самі себе сікли...

***

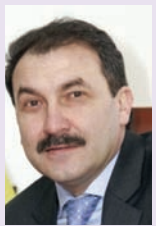
Уранці Борис Павлович перед тим, як вийти на публіку, згадав вчорашнього Драгльова, солдатака в екрані і Хлестакова в «Ревізорі» й затягнув:
– Радий вас бачити. Я знову тут, на арені, на подіумі, в колізеї чи на стадіоні. Як хочете мене називайте – це ваше право, ноу проблемс. Але що я вам хочу, рідні мої, сказати. Схоже, що історія про те, що Булатова викрали і піддали тортурам – це абсолютна неправда... Фізично він перебуває у хорошому стані, єдине, що у нього є, – подряпина на щоці. Студентів 30 листопада на Майдані не били, а якщо били – то не студентів, а якщо і били, і били студентів – то це не «Беркут». І наказ «не Беркуту» ніхто не давав.
Булатов сам собі відрізав вухо, Луценку відбив п'ятки Вербицький, а потім вкоротив собі віку. Загиблі на Грушевського постріляли одне одного з рогаток, ні-ні, з катапульти. Козак Гаврилюк сам роздягнувся – йому гаряче від коктейлю Мологова було. Машини автоматиданівцям палять євромайданівці, бо останнім часом їм нікуди дівати надмір екстремізму. І все це, рідні мої, – заради негативного піару й дискредитації влади. А мій президент – мудрий, як і наш народ...

Х АСТРОЛОГІЧНО-ПОЛІТИЧНИЙ ГОРОСКОП НА 6 – 12 ЛЮТОГО

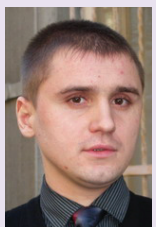
ОВЕН (21.03–20.04)
Григорій Пустовіт (29 березня 1960 р.)

У вихорі подій вдасться не продати інстинкт самозбереження. Медитуйте так: «Шановна моя нервова система. Кріпись, падлюко!». Поміж справами громадськими не забувайте про залітних муз. Особливо про Клію і Калліопу.

ТЕЛЕЦЬ (21.04–21.05)
Олександр Башкаленко (16 травня 1961 р.)

Щабель кар'єрного зростання настільки високій і крутий, що ви на мить перед цим навіть задумалися: а чи варто? «Звідти» нормальними людьми не повертаються, тільки з тавром «бандитет». Не забудьте «проставитися» ворогам.

БЛИЗНЯТА (22.05–21.06)
Олександр Кононович (12 червня 1980 р.)

Хоч бабак напророчив країні пізню і затяжну весну, у Близнят вже почалося весняне загострення. Порушення сну та легенька аритмія, утім, не стільки від щибету птахів і льодоходу, скільки від манії переслідування. Увесь тиждень здаватиметься, що у вас щось хочуть вкрасти і розбити.

РАК (22.06–23.07)
Олег Чернецький (25 червня 1967 р.)

Вдалилий тиждень для початку будь-якої справи. Спокуса велика, спостерігається потяг до осіб протилежної статі, але треба утриматися. Резерви здоров'я достатні. Корисна фізична активність та кисломолочка – занадто ви останнім часом усміхнені.

ЛЕВ (24.07–23.08)
Адам Мартинюк (16 серпня 1950 р.)

Не вдавайтеся до послуг дешевих лоукостів! Тільки перевірені перевізники, які дозволяють максимум багажу. З огляду на переслідування на батьківщині, варто взагалі подумати про переїзд у краї обітовані.

ДІВА (24.08–23.09)
Микола Романюк (24 серпня 1958 р.)

Зорі з повагою поставилися до вашого вибору триматися осторонь від скандалів. Але у такому вибухонебезпечному оточенні, як ваше, важко бути пупиком. Спробуйте зробити хорошу міну при поганій грі.

ТЕРЕЗИ (24.09–23.10)
Олександр Піза (15 жовтня 1965 р.)

Стороннім глядачем доведеться побути ще довго. Зважаючи на уподобання патрона, заховайте свої патрони подалі від спокуси. Дуже вірогідні не дуже приємні розмови з керівництвом або інвесторами. Підготуйтеся до розмови заздалегідь, аби ваші слова й відповіді були аргументованими.

СКОРПІОН (24.10–22.11)
Іван Корчук (11 листопада 1956 р.)

Робоче оточення особливо уважно придивлятиметься до виконуваної вами роботи, до її якості. Якщо все буде на рівні – вас гідно оцінять, виростете в очах товаришів по службі та колег. У другій половині тижня візьміться нарешті за власну оселю.

СТРІЛЕЦЬ (23.11–21.12)
Олександр Курилюк (11 грудня 1970 р.)

Ви добре попрацювали на освітянській ниві, тому отримайте як нагороду вишеньку на маківці тортика. Зустрінетесь з людьми, які вас колись підтримали. Розмова буде серйозною. Подумайте, чи працюватимете шилом у мила.

КОЗОРІГ (22.12–20.01)
Анатолій Грицюк (2 січня 1955 р.)

Зорі переконають витягнути себе на люди. Не зважайте на нафталін, яким вас посипатимуть вчорашні друзі. Порадьте їм залишити дешицу для себе. Спробуйте відновити якщо не репутацію, то статус.

ВОДОЛІЙ (21.01–19.02)
Святослав Кравчук (26 січня 1953 р.)

Вивчатимете досвід попередників, візьмете в руки мітлу та лопату. Зорі радять почистити не тільки вулиці рідного міста, але й сусідів по роботі. Від непристойних пропозицій не відмовляйтеся.

РИБИ (20.02–20.03)
Сергій Мартинюк (4 березня 1971 р.)

Тиждень обіцяє бути нічоґеньким: доганятимете потяг, який набрав ходу. Здавалося б, ось поруч східці, а провідник вас грубо відштовхує... Але це може виявитися й вашим шансом – що якщо потяг піде під укіс? Варто почекати наступного.